

97
4 10 17

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Α΄ ΑΘΗΝΩΝ - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

ΘΕΜΑ: Παρακράτηση ποσοστού υπέρ ΕΛΚΕ από τα εισοδήματα ελεύθερου επαγγέλματος μελών ΔΕΠ ΑΕΙ.

Τον περασμένο Σεπτέμβριο και πιο συγκεκριμένα στις 25-9-2017, στο πλαίσιο του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου σας κατέθεσα την υπ. αριθμόν πρωτοκόλλου 9014/25-9-17 ερώτηση η οποία δεν έχει απαντηθεί μέχρι και σήμερα. Ωστόσο, επειδή με την έναρξη της νέας Κοινοβουλευτικής Συνόδου όλες οι προγενέστερες ερωτήσεις τίθενται στο αρχείο επανέρχομαι στο ζήτημα καθώς η απάντησή σας κρίνεται αναγκαία.

Στις 20 Απριλίου 2017 κατέθεσα Ερώτηση στο πλαίσιο του Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, που αναφέρονταν στο ζήτημα της παρακράτησης ποσοστού υπέρ ΕΛΚΕ από τα εισοδήματα ελεύθερου επαγγέλματος μελών ΔΕΠ ΑΕΙ. Στη συγκεκριμένη Ερώτηση μέχρι σήμερα δεν έχω λάβει καμμία απάντηση, αλλά με το άρθρο 93 του νόμου 4485/2017 (ΦΕΚ Α΄ 114/04.08.2017) προβήκατε ως αρμόδιος Υπουργός σε τροποποιήσεις της ισχύουσας νομοθεσίας επί του συγκεκριμένου ζητήματος και πλέον οι καθηγητές αντιμετωπίζουν μία νέα πραγματικότητα.

Πιο συγκεκριμένα, με τη διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του νόμου 2530/1997 θεσπίστηκε για πρώτη φορά η υποχρέωση καταβολής ποσοστού από τις αμοιβές του ελεύθερου επαγγέλματός τους, που λαμβάνουν μέλη ΔΕΠ όλων των ΑΕΙ της χώρας υπέρ των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας των Πανεπιστημίων. Αρχικώς το παραπάνω ποσοστό ορίστηκε 20% ανά αμοιβή από την άσκηση κάθε είδους έργου και σε 30% ανά αμοιβή από την άσκηση ελεύθερου επαγγέλματος, αλλά στη συνέχεια τα παραπάνω ποσοστά τροποποιήθηκαν πολλές φορές.

Η συγκεκριμένη παρακράτηση, είχε εξ αρχής την έννοια της ενίσχυσης του Ειδικού Λογαριασμού Έρευνας από υπηρεσίες που παρέχονταν εντός των χώρων των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων. Όμως, στην ουσία με την ανωτέρω διάταξη, με τις τροποποιήσεις που έχει υποστεί μέχρι σήμερα, επιχειρείται να εισπραχθούν έσοδα

από παροχές υπηρεσιών σε χώρους που δεν ανήκουν στο Ίδρυμα, δεν συμμετείχαν στον εξοπλισμό τους και δεν συμμετέχουν στα καθημερινά λειτουργικά τους έξοδα. Τα παραπάνω, οδήγησαν πανεπιστημιακούς των σχολών της Οδοντιατρικής, Νομικής, Ιατρικής να προσφύγουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας το έτος 2002, και μετά από πολυετή δικαστική διαμάχη εκδόθηκε η με αριθμό 2148/2015 Απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, που με μικρή πλειοψηφία έκρινε τη σχετική ρύθμιση ως συνταγματική με βασική αιτιολογία ότι η παρακράτηση αυτή δεν είναι φόρος αλλά ανταποδοτικό τέλος. Σήμερα, εκατοντάδες καθηγητές πανεπιστημίων σε όλη τη χώρα, αντιμετωπίζουν το πρόβλημα ότι ενόσω περιμέναν να εκδοθεί η σχετική Απόφαση του Συμβουλίου, δεν κατέβαλλαν τα απαιτούμενα ποσά και πλέον είναι αναγκασμένοι άμεσα να εξοφλήσουν συνολικά όλα τα ποσά που θα έπρεπε να είχαν αποδώσει στον ΕΛΚΕ την τελευταία εικοσαετία.

Η σημερινή κυβέρνηση αντιμετώπισε το ζήτημα με δύο διαφορετικές νομοθετικές παρεμβάσεις. Ειδικότερα, πρώτα ψηφίστηκε ο νόμος 4415/2016 (ΦΕΚ Α 159/6-9-2016), ο οποίος όρισε ότι για τα μέλη ΔΕΠ, που είναι μέλη εταιρειών, παρέχεται η δυνατότητα να υπαχθούν σε περαίωση για τις συγκεκριμένες οφειλές, καταβάλλοντας μόνο το 20% της συνολικής οφειλής που βεβαιώνεται επί του καθαρού εισοδήματος, ενώ οι υπόλοιποι που είναι ελεύθεροι επαγγελματίες ή έχουν ατομική επιχείρηση εξαιρέθηκαν από τη συγκεκριμένη ευνοϊκή ρύθμιση.

Στη συνέχεια, μόλις τον περασμένο μήνα ψηφίστηκε το άρθρο 93 του νόμου 4485/2017, το οποίο προσπαθεί, να ρυθμίσει το θέμα για όσους δεν έχουν εταιρεία και ασκούν ελεύθερο επάγγελμα με διαφορετικό τρόπο. Συγκεκριμένα, η ρύθμιση αναφέρει:

«Για τους καθηγητές και υπηρετούντες λέκτορες πλήρους απασχόλησης, οι οποίοι ασκούν ή ασκούσαν επιχειρηματική δραστηριότητα ατομικά και δεν έχουν αποδώσει το ποσοστό που ορίζεται παραπάνω επί του ακαθάριστου εισοδήματος που υπάγεται στην περίπτωση θ' της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, ο Ε.Λ.Κ.Ε. εκδίδει πράξη επιβολής των οφειλόμενων για κάθε οικονομικό έτος, για το οποίο υπήρχε υποχρέωση απόδοσης. Οι πράξεις επιβολής των οφειλόμενων μπορούν, κατόπιν αίτησης του καθηγητή, να προβλέπουν τη ρύθμιση της καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε μηνιαίες δόσεις. Ο μέγιστος αριθμός των δόσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει το λόγο του συνολικού οφειλόμενου ποσού προς το 1/10 του ακαθάριστου μηνιαίου εισοδήματος του τελευταίου οικονομικού έτους. Σε περίπτωση που ο αριθμός των δόσεων είναι μεγαλύτερος του αριθμού των υπολειπόμενων μηνών μέχρι την αφυπηρέτηση του υπόχρεου, ο μέγιστος αριθμός των δόσεων θα ισούται με τον ως άνω αριθμό υπολειπόμενων μηνών. Σε περίπτωση παράλειψης ή πλημμελούς εκπλήρωσης της ανωτέρω υποχρέωσης, ο Ε.Λ.Κ.Ε. εκδίδει πράξης επιβολής για τα οφειλόμενα των υπολειπόμενων μηνών.».

Ωστόσο, η αναφορά του νόμου για ρύθμιση επί των ακαθάριστων μηνιαίων εισοδημάτων σε συνδυασμό με τον περιορισμό των δόσεων μέχρι την αφυπηρέτηση του καθηγητή, ρυθμίζει με άνισο και άδικο τρόπο όμοιες περιπτώσεις συγκριτικά με τους καθηγητές που έχουν εταιρείες. Επιπλέον, πρόκειται για μία διάταξη, πολύ δύσκολη στην εφαρμογή της, καθώς η αλήθεια είναι, ότι η πρόβλεψη του νόμου για ρύθμιση οφειλών όχι επί του καθαρού κέρδους, αλλά επί των ακαθάριστων εσόδων, δεν έχει νομοθετικό προηγούμενο και είναι αδύνατο πρακτικά να εφαρμοστεί.

Παρακάτω θα σας παραθέσω τρία πραγματικά παραδείγματα καθηγητών, οι οποίοι προσπάθησαν να κάνουν τη ρύθμιση που ο τελευταίος νόμος επιβάλλει και βρίσκονται αντιμέτωποι με το ενδεχόμενο να καταβάλλουν ποσά που υπερβαίνουν μέχρι και τρεις φορές τους μηνιαίους μισθούς τους!

Ειδικότερα σας παραθέτω τα ακόλουθα τρία πραγματικά παραδείγματα καθηγητών που καλούνται να καταβάλλουν τα ακόλουθα χρηματικά ποσά προκειμένου να ενταχθούν στη ρύθμιση :

Παράδειγμα 1^ο

Επίκουρος Καθηγητής 54 ετών έγγαμος χωρίς παιδιά, ο οποίος υπηρετεί από το 2002, καλείται να πληρώσει **184.099,02** Ευρώ, έως και για το έτος 2016. Το 1/10 του μηνιαίου ακαθαρίστου εισοδήματός του για το 2016 είναι 1893,70 Ευρώ. Προκύπτει λοιπόν **αριθμός μηνιαίων δόσεων: 97** δηλαδή 8 χρόνια. Συνεπώς, μέχρι και το 62^ο έτος της ηλικίας του θα καλείται να πληρώνει «**εισφορά**» **μεγαλύτερη από το μισθό του**, δηλαδή **1897,92 Ευρώ το μήνα**, όταν ο καθαρός μισθός του από το ΕΚΠΑ ΔΕΝ ξεπερνάει τα **1400 Ευρώ!**

Παράδειγμα 2^ο

Αναπληρωτής Καθηγητής 48 ετών έγγαμος με δύο ανήλικα παιδιά, ο οποίος υπηρετεί από το 2005, καλείται να πληρώσει **155.557,23** Ευρώ, έως και για το έτος 2016. Το 1/10 του μηνιαίου ακαθαρίστου εισοδήματός του για το 2016 είναι 1106,34 Ευρώ. Προκύπτει λοιπόν **αριθμός μηνιαίων δόσεων: 140** δηλαδή 11,7 χρόνια. Συνεπώς, μέχρι το 60^ο έτος της ηλικίας του θα καλείται να πληρώνει «**εισφορά**» **1111,12 Ευρώ το μήνα**, όταν ο καθαρός μισθός του από το ΕΚΠΑ ΔΕΝ ξεπερνάει τα **1470 Ευρώ! Δηλαδή περισσότερο από τα 3/4 του μισθού του!**

Παράδειγμα 3^ο

Τακτική Καθηγήτρια 65 ετών έγγαμη, η οποία υπηρετεί από πριν το 1999, καλείται να πληρώσει **150.142,90** Ευρώ, έως και για το έτος 2016. Το 1/10 του μηνιαίου ακαθαρίστου εισοδήματός της για το 2016 είναι 417 Ευρώ. Επειδή ο αριθμός των δόσεων που προκύπτει είναι 360, ενώ θα αφυπηρετήσει σε 24 μήνες, πρέπει να καταβάλει το «οφειλόμενο» ποσό σε 24 δόσεις. Συνεπώς, καλείται να πληρώνει μέχρι την αφυπηρέτηση «**εισφορά**» **6.256 Ευρώ το μήνα**, όταν ο καθαρός μισθός της από το ΕΚΠΑ είναι 2.000 Ευρώ. **Δηλαδή να πληρώνει 3 φορές περισσότερα από το μισθό της!**

Κατά συνέπεια, χωρίς να παραγνωρίζω το «ηθικό» ζήτημα για τους καθηγητές που είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους από την έναρξη του νόμου, εύλογα μπορεί κανείς να συμπεράνει, ότι σύμφωνα με τα παραπάνω σημερινά δεδομένα, υπάρχουν αρκετοί πανεπιστημιακοί για τους οποίους, σηματοδοτείται αδυναμία εξόφλησης των υποχρεώσεων τους και βρίσκονται αντιμέτωποι με τεράστια προβλήματα και επαγγελματική ανασφάλεια, καθώς πλέον είναι υπαρκτός ο φόβος της διακοπής του επαγγέλματός τους.

Κατόπιν των ανωτέρω ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- Με ποιο τρόπο προτίθεσθε να ρυθμίσετε το ζήτημα, ώστε η συγκεκριμένη διάταξη του άρθρου 93 του νόμου 4485/2017 να καταστεί λειτουργική και πρακτικά εφαρμόσιμη για τους καθηγητές που επιθυμούν να εξοφλήσουν τις οφειλές τους;

- Προτίθεται να προβείτε στην τροποποίηση του άρθρου 93 του νόμου 4485/2017, έτσι ώστε να δοθεί η δυνατότητα και στους ασκούντες ελεύθερο επάγγελμα ή στους έχοντες ατομική επιχείρηση να υπαχθούν σε περαίωση για τις οφειλές, που απορρέουν από το συγκεκριμένο νόμο καταβάλλοντας το 20% της συνολικής οφειλής τους, όπως ακριβώς ισχύει για τους πανεπιστημιακούς που είναι μέλη εταιρειών;

- Ποια άλλα μέτρα θα λάβετε, ώστε αφενός να εφαρμοσθούν οι προβλέψεις του νόμου και αφετέρου αυτό να γίνει χωρίς να είναι δυσβάστακτο για τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ της χώρας ;

ΑΘΗΝΑ 04-10-2017

Ο ΕΡΩΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ